

правдини тукъ и тамъ, въ Цариградъ и въ Букурещъ, говори за въдворено пълно единомислие между всички видни сънародници въ единъ решителенъ моментъ на всенароднитѣ усилия, 1845—1846 година.

По голѣмия черковенъ въпросъ българската община въ Букурещъ има за свой вдъхновителъ и водачъ по това време именно Селимински. Той навѣрно ще е предложилъ, откакъ било подадено заявлението на русенци до султана, да се изпрати отъ ромънскитѣ емигранти едно сродно по съдѣржание писмо до князъ Стефанъ Богориди, за да съдействува и той, като българинъ на висока турска служба, да не бѫдатъ забравени българскитѣ искания. И на 5 юлий 1846 г. букурещкитѣ патриоти правятъ едно изложение до знатния си сънародникъ, влиятеленъ предъ патриарха и султана, въ което пакъ се повдига въпросъ за българска иерархия, като се взима поводъ отъ пѫтуването на султана. Това пѫтуване, заедно съ прокламиранитѣ начала на законност и благосклонното дѣржане на султана къмъ поданиците му, дава смѣлостъ на българитѣ да изложатъ предъ него „насилията, грабежитѣ и всевъзможнитѣ несправедливости на разнитѣ правителствени чиновници, и особено на патриаршескитѣ архиереи гърци“. Тѣзи архиереи, дошли дрипави и гладни въ България, гледатъ най-напредъ да напълнятъ кесиитѣ си чрезъ „грабежъ, кривди и симонически продажби“. Задоволили своята алчность, тѣ забравятъ и задлъжения на сана си и човѣшки добродетели; приемайки епархиалния си постъ, тѣ „приематъ характера на Симона, Юда, Елиъ Александровъ“ и влизатъ между паството „като крадци, разбойници и наемници“, за да погубятъ всичко, безъ да се грижатъ за овцетѣ (Иоанъ 1, 10). Народътъ ни е предлагалъ неведнажъ мѣрки за избава на черквата отъ това плачевно състояние, но не е билъ слушанъ; наопаки, идвали сѫ отъ владиците само обвинения. И сега той знае, че патриаршията ще се опита, следъ оплакванията предъ султана, да заблуди правителството, да подкупи или изплаши българскитѣ първенци и да привлече на своя страна развратнитѣ елементи, следъ което „да изпрати въ заточение, да арестува или да отрови“ безъ всѣко стѣснение народнитѣ водачи.

Припомнайки, че българскиятъ народъ дѣржи точна смѣтка за всички тѣзи дѣла на фенерската клика, като за сега се старае само да се оправдае и избави отъ обвинения, Сели-